

РЕШЕНИЕ

№ 12171

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4357** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. С. Г. срещу решение № 1522 от 31.03.2024г., постановено по НАХД № 13708/2023г., на Софийски районен съд, 105 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 6806687 издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП на А. С. Г. е наложена глоба в размер на 1200 лв., на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.6 от ЗДвП.

Касаторът А. С. Г. счита, че решението е неправилно, необосновано и постановено при липса на мотиви. Излага съображения, че в решението има игнориране на доказателства и установени с тях факти и обстоятелства. Сочи, че първоинстанционният съд не е съобразил аргументите, изложени в жалбата, а е дал вяра на противоречащите си писмени доказателства. Излага доводи, че представеният протокол за използване на АТСС не съдържа в цялост изискуеми реквизити съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата. Твърди, че представянето на протокол с липсващи реквизити поставя в невъзможност както жалбоподателя, така и съда за преценка неговото съдържание и дали съдържа всички реквизити на утвърдения с наредбата образец. Сочи, че от представените снимки на заснетия клип

не е ясно дали е имало зад заснетото МПС друго такова, доколкото остана недоказано без всякакво съмнение, че системата е заснела именно автомобила, посочен в ЕФ. Излага доводи, че наложената глоба е за нарушение в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5757128, на който обвинението се позовава в тази насока. Твърди, че данни относно това на коя дата е издаден този предходен ЕФ, от коя структура, за какво нарушение и на коя дата е влязъл в сила, не са налице в съдържанието на обжалвания понастоящем ЕФ. Касаторът счита, че връчването на ЕФ продължително време след съставянето му не може да служи като способ за осуетяване на правото по чл. 189 ал.5 ЗДвП, доколкото връчването на ЕФ близо девет месеца от датата на нарушението- 29.12.2022г., осуетява правото на А. С. Г. да посоча кой е бил негов водач на 29.12.2022 г. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесния електронен фиш. Претендира разноски.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СПП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 29.12.2022 г. в 11:45 часа, с АТСС тип “CORDON M2” идент. № MD1197 било заснето движение на лек автомобил марка и модел „А. А6 ЛИМУЗИНА“ с регистрационен номер Е 5885 ИВ, със скорост от 134 км/ч - над разрешената скорост от 80 км./ч., въведено с пътен знак В-26 в извън населено място, като е отчетено отклонение от 54 км/ч. Въз основа на заснемането бил издаден електронен фиш, в който като нарушител е вписано името на А. С. Г., като собственик на горепосоченото моторно превозно средство. В описателната част на фиша е вписано движение с установена скорост от 134 км/ч - превишаване с 54 км/ч. За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство.

Видно от приложения протокол от проверка № 09-СГ- ИСИС/15.03.2022 г. техническото средство е преминало успешно последваща метрологична проверка със срок на валидност, обхващащ и процесната дата 29.12.2022 г. В ЕФ е вписано, че нарушението е установено на Автомагистрала Т., 1-ви км, бензиностанция „Петрол“, с посока на движение от [населено място] хан към [населено място]. Вписано е още, че нарушението било извършено в условията на повторност в едногодишния срок от

влизане в сила на ЕФ серия К № 5757128. В представената по делото справка за нарушител/водач на името на жалбоподателя е отразено, че ЕФ серия К № 5757128 е връчен на жалбоподателя на 08.07.2022 г.

С ЕФ серия К № 5757128 жалбоподателят е бил санкциониран за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Видно от приложената по делото справка за промяна на регистрацията, посоченото МПС е регистрирано на името на А. С. Г., обстоятелство, което не се оспорва.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш серия К № 6806687 по отношение на А. С. Г. за налагане на глоба в размер на 1200 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспорения ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно установено от представените писмени доказателства по делото. Посочил е, че са спазени изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол - налице са протокол за използване на АТСС и снимка на разположението му; системата е преминала периодична проверка и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението. Изложил е също така, че е взета предвид и така наречения „толеранс“, който представлява възможната процентна грешка при засичане на скоростта, доколкото засечената скорост на процесния автомобил е 139 км/ч, а в процесния електронен фиш е посочена 134 км/ч. Посочил е, че ел. фиш е правилно и законосъобразно издаден на физическото лице, което в качеството си на регистриран собственик на МПС към датата на нарушението, дължи заплащане на глобата. Ървоинстанционният съд подробно е изложил аргументи, за така приетото в ел фиша, че извършеното от жалбоподателя нарушение е повторно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба за допуснати процесуални нарушения относно приетите писмени доказателства. Видно от протоколите на проведените с.з. касаторът е бил редовно призован, като упълномощеният от него адвокат не го е представлявал – посочени са причини от личен характер. Не са направени изявления за оспорване на приеманите в с.з. писмени доказателства. Същевременно се установява, че представените копия от писмени доказателства отговарят на изискванията на Закона за адвокатурата – чл. 32, както и на изискванията на НПК.

Същите изводи следва да се направят и по отношение на протокола от АТСС. Видно от решението на СРС правилно е кредитиран – като изготвен от компетентен орган, в кръга на службата, както и съдържащ реквизити, които позволяват направените изводи в оспореното решение. Посочената в касационната жалба липса на реквизити не е от такъв характер, че да обоснове извод за съществени процесуални нарушения при изготвянето му доколкото липсващите според касатора, непопълнени реквизити нямат отношение към констатиране на съставомерните белези на нарушението. Същевременно, предвид доказателствената съвкупност по делото следва да се направи единственият, категоричен и безпротиворечив извод /в каквато насока са и изводите на СРС/ за извършване на процесното нарушение от касатора. В този смисъл правилно СРС е ценил протокол за използване на АТСС, снимка на разположението на уреда, съгласно изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., в който,

са посочени участъкът от пътя с описание на мястото, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Взето е предвид, че системата е преминала периодична проверка и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

По отношение на съставомерността на нарушението, както и приложението на санкционната нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдът споделя изцяло изводите на СРС, поради което и препраща към тях, на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

Същите изводи следва да се направят и относно мотивите на СРС относно съдържанието на реквизитите по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което следва да се приеме, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел. фиш на формално основание. Описанието, дадено в обжалвания ЕФ, на нарушението е достатъчно подробно и ясно, за да разбере нарушителят за какво е санкциониран и къде е извършено нарушението.

В този смисъл позоваването едва в касационната жалба на непълното индивидуализиране на предходното нарушение е неоснователно. В случая, дори и да се приемат за основателни посочените твърдения /което съдът не споделя/, следва да се посочи /както е констатирал и СРС/, че жалбоподателят е бил запознат с фактите, въз основа на които е вменена вината му и е имал възможност да се защитава по тях, на всеки етап от развитието на производството. Ето защо следва да се приеме, че не е налице съществено процесуално нарушение.

Решението на СРС е постановено при правилно приложение на материалния закон. Освен гореизложеното, следва да се има предвид, че санкцията е наложена на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Според разпоредбата на §. 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите на чл. 174, ал. 2 от ЗДвП – в двегодишен срок от влизане в сила на НП, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е наложено като нов водач. Нарушението следва да се установи, че е извършено в едногодишен срок от влизане в законна сила на наказателно постановление или ел. фиш, по аргумент от чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, с който на лицето е била наложена глоба за същото нарушение.

Видно от справката картон на водач А. С. Г. че с приложения ел. фиш, Серия К, № 5757128, издаден от СДВР-МВР, на лицето е наложено административно наказание глоба в размер на 50.00 лева на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е отбелязано, че същият е влязъл в сила.

От приложената справка АИС-АНД, съобразно датата на връчване – 18.07.2022 г. и липсата на данни да е бил обжалван, се установява и точната дата на влизането му в законна сила, а именно: на 02.08.2022 г. С оглед датата на влизането му в сила – на 02.08.2022 г., нарушението на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП, предмет на обжалвания ел. фиш, извършено на 29.12.2022 г. от жалбоподателя, несъмнено е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ел. фиш, Серия К, № 5757128, т. е. налице е квалифициращия признак "повторност" по смисъла на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. В случая е наложен двойният размер на глобата по чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП – глоба в размер на 600 лева за превишаване на разрешената максимална скорост извън населено място над 50 км/ч, съобразно установената стойност на превишението в

настоящия случай от 54 км/ч.

Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че материалният закон е правилно приложен, при вземане предвид правилната санкционна разпоредба, с оглед наличието на квалифициращия признак "повторност".

По разноските.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1522 от 31.03.2024г., постановено по НАХД № 13708/2023г., на Софийски районен съд, 105 състав.

ОСЪЖДА А. С. Г. да заплати на СДВР разноски в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.